tilsigter at gavne, er modvillig, og jeg indrømmer, at mange Gange har det været svært at faa det ærede Medlem til at gøre de Ting, som har været nødvendige for, at Kødloven kunde administreres efter sin Forudsætning og efter den Hensigt, man havde med den.

Jeg vil dernæst anholde det Udtryk, at denne Lov har været uværdig overfor Mellemhandlerne. Det er for stærkt et Udtryk. Det er ikke en Lov, der har tvunget Mellemhandlerne til at overtræde dens Bestemmelser. Denne Lov har en saadan Affattelse og er administreret paa en saadan Maade, at den appellerer meget stærkt til dette Erhvervs Udøvere om at indrette sig paa en anden Maade end den gængse og tilvante, men den har ikke været af en saadan Art, at den tvang dem til at omgaa Bestemmelserne. Jeg vil i denne Forbindelse gøre opmærksom paa, at havde blot Landets Kødforsynere i 3 Dage nægtet at give mere for Kreaturerne, end de kunde give med ordentlig Avance, saa havde de kunnet faa Varerne til en saadan Pris; thi den Pris, der kunde gives, var saa høj, at man ikke havde nødig at frygte for, at Landbruget af den Grund skulde holde sine Varer tilbage, da Landbruget i al Almindelighed har været tilfreds med den Pris, der var betinget. Derfor synes jeg, det er noget for stærkt at sige, at det er uværdigt at gennemføre en Ordning, som tvinger Landets Borgere til at være Lovbrydere. Det tvinges de ikke til.

Jeg vil til sidst gøre et Par Bemærkninger om det amerikanske Flæsk, der er omtalt af tidligere Talere. Paa et Møde i Erhvervenes Fællesudvalg, hvor dette Spørgsmaal var til Forhandling, henledte jeg Opmærksomheden paa, om ikke Pølsefabrikkerne, saa snart Muligheden derfor var til Stede, kunde importere amerikansk Flæsk til deres Fabrikker. Det har i lang Tid været umuligt for Pølsefabrikkerne at faa Flæsk til deres Produkter, og af den Grund har de været nødte til at søge paa Markedet at opkøbe de fedeste og de bedste Dyr, for at deres Varer kunde blive af en saadan Kvalitet, at de kunde omsættes og behandles. Der blev i den Anledning fra Erhvervenes Fællesudvalg rettet en Forespørgsel til Fedevaresektionen, hvori de blev gjort opmærksomme paa dette, om ikke det var muligt for dem at importere amerikansk Flæsk til Anvendelse i Pølseindustrien og ad den Vej skaffe sig de Fedtstoffer, som de ellers maatte købe i de bedste og de fedeste Kreaturer og købe paa en baade dyr og for Hjemmemarkedets Forsyning med Oksekød uheldig Maade. Men fra Fedevaresektionen er der indløbet det Svar, at for det første var det amerikanske Flæsk af en saadan Beskaffenhed, saa gult og saa hårskt, at de selv i Pølsefabrikationen ikke kunde bruge det uden at risikere, at deres Varer fik en saa ringe Kvalitet, at de ikke kunde forsvare det og dernæst føjede de til, at Forholdene for Importen, baade Muligheden for denne overhovedet og Varens Pris og Kvalitet, var saaledes, at der maatte vises den allerstørste Forsigtighed. Jeg tror, man maa indrømme, at det er ikke saa gunstig en Omtale af Kvaliteten eller Muligheden for Anvendelse, som man kunde ønske under de nuværende Forhold. Jeg gør opmærksom paa dette, fordi jeg derved gerne vilde fastslaa, at vi overfor de Institutioner, som vi mente bedst kunde aflaste Forbruget hjemme ved at indføre amerikansk Flæsk, har gjort Forsøg paa at animere dertil.

Med disse Bemærkninger skal jeg ganske kort anbefale Lovforslaget til Fremme i det høje Ting.

Raffnsøe: Den Forhandling, som i Dag foregaar, er delvis en Gentagelse af den Forhandling, der fandt Sted ved første Behandling af Forslaget til Lov om Højestepris paa levende Kreaturer, hvilket væsentlig er et Resultat af, at den højtærede Indenrigsminister i sin Forelæggelsestale forleden Dag har sammenkoblet disse to Lovforslag.

Der siges, at Kødloven har virket uheldigt. Jeg har tidligere hævdet, at den uheldige Virkning ikke er Kødlovens Skyld, men at det skyldes den Kødordning, som er udført af Administrationen. Kødloven kunde godt have været brugt, som den er, naar Maksimalpriserne i Henhold til den Betænkning, der blev afgivet i Juni Maaned i Fjor, var fastsatte med tilbørlig Hensyntagen til de dagældende Priser paa levende Kreaturer. Det skete efter min Mening ikke, og heller ikke da der senere sattes Maksimalpris paa alt Oksekød, blev der taget tilbørligt Hensyn til de dagældende Priser paa levende Kreaturer. Nu skal jo Kødlovens Gyldighed forlænges fra den 15. Februar til den 1. April, altsaa kun for et Tidsrum af ca. 6 Uger; og der er da i Bilagene anvist forskellige Veje til en noget anden Kødordning. Jeg tror, som det ærede Medlem fra Sæby (Pinstrup) udtalte, at Opgaven er uløselig. Jeg kan ikke indse, at nogen af de Veje, der er peget paa, fører til Maalet. Nu at fastsætte en Højestepris paa levende Kreaturer vilde jeg anse for uklogt for ikke